

2.11 อาหารในถิ่นทุรกันดาร

อพยพ 16

พระเจ้าบอกกับ โมเสสและอาโรนพี่ชายของเขาว่า ให้ไปที่อียิปต์และช่วยชนชาติอิสราเอลจากฟาโรห์ผู้ที่ทารุณพวก เขาอย่างหนัก หลังจากภัยพิบัติหลายอย่างได้เกิดขึ้นกับฟาโรห์และชาวอียิปต์ ชนชาติอิสราเอลได้รับการปลดปล่อย ให้เดินทางออกจากอียิปต์ พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะให้แผ่นดินใหม่กับพวกเขา คือ แผ่นดินคานาอัน

ถึงแม้ว่าชนชาติอิสราเอลจะรู้สึกขอบพระคุณที่ได้ออกจากชีวิตที่ยากลำบากในอียิปต์ แต่ไม่นานพวกเขาก็เริ่มบ่นกับ โมเสสและอาโรนว่า “ทำไมพระเจ้าถึงไม่ยอมปล่อยให้เราตายที่อียิปต์ ในที่ที่เรามีเนื้อและนมบึงอย่างดีกิน? ท่านได้ พาพวกเรามายู่กลางทะเลทรายในที่ที่พวกเราจะต้องตายเพราะความอดอยาก!”

พระเจ้าตรัสกับ โมเสสว่า “เราจะทำให้ขนมปังตกจากฟ้าเพื่อพวกเขา ประชาชนจะต้องออกไปเก็บส่วนที่จะกินในแต่ละวัน เราจะทดสอบพวกเขาว่า พวกเขาจะเชื่อฟังคำสั่งของเราหรือไม่ ในวันที่หกของแต่ละสัปดาห์ พวกเขาต้องเก็บ ให้เพียงพอสำหรับสองวัน เพราะในวันที่เจ็ด พวกเขาจะต้องหยุดพักผ่อน”

ในวันรุ่งขึ้น ประชาชนพบว่ามิเกล็ดสีขาวละเอียดชิ้นเล็กๆ อยู่บนพื้นดิน พวกเขาถามกันและกันว่า “นี่คืออะไร?” อาหารนี้ถูกเรียกว่า “มานา” คำนี้ในภาษาของพวกเขาและมีความหมายว่า “นี่คืออะไร?” โมเสสได้บอกกับพวกเขาว่า นี่เป็นขนมปังที่พระเจ้าได้มอบให้กับพวกเขากิน

ชนชาติอิสราเอลได้รับคำสั่งให้เก็บมานาตามจำนวนที่พอเหมาะสำหรับแต่ละคน คนที่เชื่อฟังคำสั่งก็มีอาหารเพียงพอ และพวกเขาก็กินจนอิ่ม คนที่ไม่เชื่อฟังโมเสส พวกเขาเก็บมากเกินไป พบว่าในวันรุ่งขึ้นมานาที่เหลือนั้นมีหนอนขึ้น เต็มและส่งกลิ่นเหม็น และสำหรับคนที่ออกไปเก็บมานาในวันที่เจ็ดนั้นปรากฏว่าไม่มีมานาให้พวกเขาเก็บเลย พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังในสิ่งที่พระเจ้าบอก

พระเจ้าตรัสว่า “เห็นไหม? จะใช้เวลานานเท่าไรกว่าที่พวกเขาจะเรียนรู้กฎเหล่านี้? ในวันที่หก ให้เก็บสำหรับสองวัน ในวันที่เจ็ดให้หยุดพักผ่อน” ชนชาติอิสราเอลไม่ชอบทำตามกฎและพวกเขาชอบบ่นให้แค้นและกันฟัง

หลังจากนั้น พวกเขาเริ่มเบื่อกับขนมปังและบ่นต่อว่าโมเสส พระเจ้าจึงตรัสกับ โมเสสว่า “ให้บอกกับประชาชนว่า ในตอนเย็นเราจะให้พวกเขาได้กินเนื้อ ในตอนเช้าพวกเขาจะกินขนมปัง” ในเย็นวันนั้นเองก็มีฝูงนกตัวเล็ก ๆ ที่เรียกว่า “นกคุ้ม” ได้บินมาตกที่ค่าย พวกเขามีเนื้อกินอย่างเพียงพอสำหรับทุกคน

ลูกหลานของชนชาติอิสราเอลได้กินมานาอยู่สี่สิบปีในขณะที่พวกเขาได้เดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าได้ จัดเตรียมมานาและนกคุ้มให้กับพวกเขาในทุก ๆ วัน พวกเขาไม่จำเป็นต้องกังวลอะไรเลย พวกเขามีอาหารกิน จนกระทั่งเดินทางมาถึงเขตแดนของแผ่นดินคานาอัน แผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเขา

2.11 อาหารในถิ่นทุรกันดาร – ภูมือครู

อพยพ 16

ประเด็นที่สำคัญ

- 1) โมเสสและอาโรนได้ช่วยชนชาติอิสราเอลจากฟาโรห์แห่งอียิปต์ พระเจ้าบอกกับโมเสสให้นำชนชาติอิสราเอลไปยังแผ่นดินคานาอัน แผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเขา
- 2) ชนชาติอิสราเอลบ่นว่าพวกเขาไม่มีอาหารจะกิน พวกเขาถามโมเสสว่า “ทำไมท่านถึงไม่ปล่อยให้พวกเราตายในแผ่นดินอียิปต์ อย่างน้อยที่นั่นเราก็มีอาหารกิน”
- 3) พระเจ้าได้ส่งอาหารลงมาให้กับชนชาติอิสราเอล พระองค์ส่งขนมปังมาในทุก ๆ เช้า ผู้คนเรียกมันว่า “มานา” และฝูงนกตัวเล็ก ๆ ที่เรียกว่า “นกคุ้ม” ในตอนเย็น พระเจ้าได้มีคำสั่งเกี่ยวกับการเก็บอาหารในแต่ละวัน
- 4) บางคนทำตามคำสั่งเหล่านั้น แต่บางคนก็ไม่ทำตาม คนที่ทำตามคำสั่งนั้นก็จะมีอาหารกินอย่างเพียงพอในทุกมื้อ ส่วนคนที่เก็บอาหารกิน พบว่าอาหารที่เหลือนั้นมีหนอนขึ้นและส่งกลิ่นเหม็นในวันรุ่งขึ้น
- 5) พระเจ้าได้มอบอาหารนี้กับชนชาติอิสราเอลกินในตลอดสี่สิบปี พวกเขากินมานาจนกระทั่งเดินทางมาถึงเขตแดนคานาอัน แผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเขา

คำถาม

- 1) พระเจ้าบอกให้โมเสสพาชนชาติอิสราเอลไปยังแผ่นดินที่มีชื่อว่าอะไร?
- 2) ชนชาติอิสราเอลเริ่มบ่นเกี่ยวกับอะไร?
- 3) พระเจ้าได้ส่งอาหารอะไรมาให้กับชนชาติอิสราเอลกิน?
- 4) เกิดอะไรขึ้นเมื่อประชาชนเก็บอาหารมากเกินไป?
- 5) พระเจ้าให้อาหารเหล่านี้กับพวกเขาเป็นเวลานานเท่าไร?

คำตอบ

- 1) พระเจ้าบอกกับโมเสสให้พาชนชาติอิสราเอลไปยังแผ่นดินที่เรียกว่าคานาอัน
- 2) ชนชาติอิสราเอลเริ่มบ่นว่าพวกเขาไม่มีอาหารกิน
- 3) พระเจ้าได้ส่งฝูงนกตัวเล็ก ๆ ที่เรียกว่า “นกคุ้ม” และพระเจ้าได้ส่งขนมปังมาให้กับประชาชนกิน เรียกว่า “มานา”
- 4) ในวันรุ่งขึ้นอาหารที่เหลือมีหนอนขึ้นเต็มและส่งกลิ่นเหม็น
- 5) พระเจ้าได้ให้อาหารเหล่านี้กับพวกเขาเป็นเวลาสี่สิบปี จนกระทั่งเดินทางมาถึงเขตแดนของแผ่นดินคานาอัน

พระเจ้าทรงดูแลประชากรของพระองค์เป็นเวลา 40 ปี ขณะที่พวกเขาเดินทางไปยังแผ่นดินแห่งพันธสัญญา พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ก็จะบังเกิดในดินแดนแห่งพันธสัญญาด้วยเช่นกัน